

LEGEA APĂRĂRII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

CAP. 1 Dispoziții generale

Art. 1 – (1) Apărarea națională cuprinde ansamblul de decizii, măsuri și acțiuni adoptate și desfășurate de statul român, prin utilizarea tuturor instrumentelor de putere precum diplomatic, informațional, militar, de ordine publică, economic, financiar, informații și legal, în scopul de a garanta suveranitatea națională, independența și unitatea statului, integritatea teritorială a țării și democrația constituțională.

(2) Apărarea națională se realizează atât în context național, al apărării colective în cadrul Alianței Nord-Atlantice și în cadrul Politicii de Securitate și Apărare Comună a Uniunii Europene, cât și în cadrul unor coaliții.

Art. 2 - (1) Măsurile și acțiunile ce vizează apărarea națională sunt planificate și desfășurate de către autoritățile publice, potrivit competențelor stabilite prin Constituție și legile țării.

(2) Punerea în practică a deciziilor privind apărarea națională este obligatorie pentru toți cetățenii țării, pentru autoritățile și instituțiile publice și private și pentru toți operatorii economici, indiferent de forma de proprietate.

(3) Acțiunile privind apărarea națională se întemeiază pe respectarea prevederilor Constituției și ale legilor țării, pe normele general-admise de dreptul internațional, pe prevederile Strategiei Naționale de Apărare a Țării, a strategiei militare a României precum și pe prevederile tratatelor la care România este parte.

(4) Forțele Armate se organizează pe principiul suficienței defensive astfel încât să asigure capacitatea de apărare prin efort național. Necesarul de capacități se determină prin procesul de analiză strategică a apărării, desfășurat la fiecare cinci ani, cu șase luni înainte de elaborarea Strategiei Naționale de Apărare a Țării.

(5) În caz de agresiune care atentează la integritatea teritorială, la existența și la unitatea statului și poporului român, riposta va cuprinde formele corespunzătoare în care vor fi angajate toate resursele umane, materiale și financiare necesare respingerii acesteia.

(6) Planificarea apărării se organizează și desfășoară conform legii.

(7) În afara situațiilor care conduc la instituirea stării de asediu, declararea stării de mobilizare sau a stării de război, decizia privind angajarea unor capacități militare și non-militare pe teritoriul național sau în afara acestuia, ca reacție față de amenințările hibride care impun soluții de înlăturare a cauzelor, aparține Președintelui României.

(8) Pentru asigurarea interoperabilității cu sistemul de răspuns la criză al NATO, la nivel național se elaborează un manual de răspuns la criză, structurat

similar cu manualul NATO, în care se stabilește modalitatea de acțiune a fiecărei instituții cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale.

(9) În scopul minimizării timpului de răspuns la amenințările convenționale, neconvenționale și/sau hibride precum dezinformarea și propaganda ostilă, manualul va cuprinde și un set de măsuri pre-autorizate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, a căror implementare se va ordona de către conducătorii instituțiilor abilitate, în coordonare cu măsurile adoptate în cadrul aliat sau al organizațiilor de securitate în care România este parte.

(10) Președintele României, poate dispune, la propunerea primului-ministru, măsurile necesare pentru protejarea cetățenilor români aflați în pericol în afara teritoriului statului român.

CAPITOLUL 2

Structura sistemului național de apărare

Art. 3 - Sistemul național de apărare cuprinde: conducerea, forțele destinate apărării, resursele și infrastructura teritorială.

Art. 4 - (1) Conducerea sistemului național de apărare este un atribut exclusiv și inalienabil al autorităților constituționale ale statului și se realizează prin: Parlament, Președintele României, Consiliul Suprem de Apărare a Țării, Guvernul României, Ministerul Apărării Naționale și autoritățile administrației publice centrale și locale.

(2) Ministerul Apărării Naționale asigură integrarea și conducerea, într-o concepție unitară, a acțiunilor tuturor forțelor participante la apărarea țării, conform planurilor în vigoare.

Art. 5 - (1) La nivel strategic, conducerea este unică și se realizează interinstituțional.

(2) Pe timpul stării de alertă, definită conform legii, coordonarea se realizează interinstituțional.

(3) Pe timpul stării de urgență, coordonarea interinstituțională se realizează de către Ministerul Afacerilor Interne, sub conducerea ministrului afacerilor interne, conform legii.

(4) Coordonarea acțiunilor M.A.I. în contextul apărării naționale, se realizează prin Departamentul pentru Ordine și Siguranță Publică.

(5) Pe timpul stării de asediu, a stării de mobilizare, în caz de agresiune armată sau pe timpul stării de război, conducerea forțelor destinate apărării se realizează prin Centrul Național Militar de Comandă.

(6) Modul de transfer al conducerii la nivel strategic, de la o stare la alta, se reglementează prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(7) Pe timpul stărilor prevăzute la alin. (5), Centrul Național Militar de Comandă se subordonează direct Consiliul Suprem de Apărare a Țării, iar comandantul centrului este șeful Statului Major al Apărării.

(8) În afara stărilor prevăzute la alin. (5), Centrul Național Militar de Comandă funcționează ca nucleu în subordinea șefului Statului Major al Apărării.

(9) Structura organizatorică și atribuțiile Centrului Național Militar de Comandă se stabilesc prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(10) Centrul Național Militar de Comandă se completează, gradual, cu specialiști din cadrul instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale, în funcție de evoluția situației de criză.

(11) Centrul Național Militar de Comandă coordonează întregul proces asociat sprijinului națiunii gazdă pentru Forțele Aliate dislocate pe teritoriul României.

(12) Centrul Național Militar de Comandă coordonează dezangajarea forțelor armate și sprijină autoritățile publice și populația civilă pentru normalizarea vieții post conflict.

Art. 6 - (1) Pentru asigurarea conducerii unitare, pe timpul stării de asediu, al stării de mobilizare și/sau al stării de război, în fiecare județ și în municipiul București se înființează, prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, funcția de comandant militar. Subordonarea acestuia se stabilește de către comandantul Centrului Național Militar de Comandă.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor, comandantul militar al județului/municipiului București conduce un comandament militar, constituit pe structura de bază a centrului militar județean/zonal, având reprezentanți ai structurilor teritoriale aparținând instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale.

(3) Atribuțiile comandantului militar și organizarea comandamentului militar județean/al municipiului București se stabilesc din timp de pace de către Statul Major al Apărării și se aprobă prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(4) Numirea și înlocuirea din funcție a comandanților militari ai județelor și al municipiului București se face de către comandantul Centrului Național Militar de Comandă.

(5) În scopul coordonării activităților, când situația o impune, la solicitarea comandantului militar al județului/municipiului București, din comandamentul militar pot face parte, temporar, după caz, reprezentanți ai serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe centrale din unitățile administrativ-teritoriale, structurilor teritoriale pentru probleme speciale din subordinea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, instituțiilor publice locale, operatorilor economici cu sarcini la mobilizare și război, precum și pentru asigurarea funcționării infrastructurilor critice și furnizării serviciilor esențiale pentru forțele de apărare și populație.

Art. 7 - Forțele destinate apărării se compun din forțele armate și forțele de protecție.

ART. 8 - Forțele armate cuprind Armata României, Jandarmeria Română, structurile din compunerea și subordinea Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Direcția Generală de Protecție Internă a

Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului de Protecție și Pază, Serviciului de Telecomunicații Speciale și alte formațiuni de apărare armată organizate potrivit legii.

Art. 9 - (1) Forțele de protecție cuprind: Poliția Română, Poliția de Frontieră Română, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, Inspectoratul General pentru Imigrări, Inspectoratul General de Aviație al Ministerului Afacerilor Interne, respectiv structurile operative care le coordonează activitatea, Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, Administrația Națională a Penitenciarelor și structurile din compunerea și subordinea acestora, precum și serviciile publice profesionale și voluntare pentru situații de urgență.

(2) Pe timpul stării de asediu, al stării de mobilizare și al stării de război forțele de protecție din cadrul M.A.I. încadrate cu funcționari publici cu statut special se militarizează.

Art. 10 - (1) Armata României cuprinde sistemul de structuri centrale, structuri și forțe ale Ministerului Apărării Naționale.

(2) Organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale se stabilește prin lege.

(3) Armata României execută misiunile stabilite prin Constituție, pe teritoriul statului român și în afara acestuia, astfel:

- Garantarea suveranității, a independenței și a unității statului, a integrității teritoriale a țării și a democrației constituționale;
- Contribuția la apărarea colectivă;
- Participarea la operații privind menținerea sau restabilirea păcii;
- Contribuția la securitatea României pe timp de pace;
- Sprijinul autorităților în situații de urgență civilă.

Sarcinile specifice pentru îndeplinirea misiunilor de mai sus se stabilesc prin Carta Albă a Apărării și prin Strategia Militară a României.

(4) Pe timpul acțiunilor desfășurate împreună cu forțele aliate sau de coaliție, Ministerul Apărării Naționale, prin șeful Statului Major al Apărării, predă comanda/controlul, la nivel operativ și/sau tactic, forțelor sale comandantului aliat sau de coaliție desemnat sau primește comanda/controlul forțelor străine în condițiile prevăzute în transferul de autoritate.

Art. 11 - (1) Forțele destinate apărării desfășoară activități de pregătire specifice, atât pe teritoriul statului român, în spațiul aerian și maritim internațional cât și pe teritoriul altor state, potrivit necesităților militare și acordurilor încheiate în acest scop.

(2) Pentru desfășurarea acestor activități pe teritoriul statului român, forțele destinate apărării folosesc poligoanele și celelalte amenajări din dotare, precum și terenurile, aeroporturile, aerodromurile, porturile, spațiile și alte bunuri și servicii

stabilite împreună cu autoritățile administrației publice sau persoanele fizice ori juridice respective, în condițiile legii.

Art. 12 - Resursele apărării naționale se constituie din resursele umane, financiare, materiale și de altă natură, pe care statul le asigură și le angajează în susținerea eforturilor de apărare a țării.

Art. 13 - Resursele umane se constituie din întreaga populație aptă de efort pentru apărarea națională. Pregătirea populației pentru apărare se realizează potrivit legii.

Art. 14 - (1) Miniștrii, secretarii și subsecretarii de stat, precum și demnitarii cu rang corespunzător acestora, prefecții, subprefecții, primarii și secretarii de la municipii, orașe și comune, conducătorii operatorilor economici și instituțiilor publice cu sarcini la mobilizare sunt pregătiți, în vederea îndeplinirii atribuțiilor ce le revin pe linia apărării naționale, prin grija Statului Major al Apărării, cu sprijinul Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și a celorlalte instituții din Sistemul Național de Securitate.

(2) Modul de organizare și participare la pregătire a persoanelor având funcțiile prevăzute la alin. (1) se stabilește prin hotărâre a Guvernului, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a legii.

Art. 15 - Celelalte resurse, precum și pregătirea economiei și a teritoriului pentru apărarea națională, se asigură în conformitate cu prevederile legii.

Art. 16 - Cheltuielile necesare organizării, înzestrării, mobilizării, întreținerii și instruirii efectivelor active și în rezervă, precum și finanțării lucrărilor de investiții ale forțelor destinate apărării se suportă din bugetul de stat și din alte fonduri legal constituite.

Art. 17 - (1) Infrastructura teritorială se constituie din ansamblul lucrărilor și amenajărilor teritoriului care pot fi folosite în scopul apărării naționale.

(2) Infrastructura teritorială a sistemului național de apărare se asigură și se organizează conform legii.

Art. 18 - (1) Ministerele, autoritățile administrației publice, operatorii economici indiferent de forma de proprietate, precum și celelalte persoane fizice și juridice care realizează obiective de investiții, au obligația de a obține avizul Statului Major al Apărării și al celorlalte instituții din Sistemul Național de Securitate, conform legii, pentru amplasarea noilor obiective de investiții și dezvoltarea celor existente, în scopul încadrării acestora în infrastructura teritorială a sistemului național de apărare.

(2) Lista obiectivelor de investiții, precum și criteriile de realizare a acestora, pentru care este obligatoriu avizul prevăzut la alin. (1), se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 19 - (1) La instituirea stării de urgență sau de asediu, la declararea mobilizării ori a stării de război pot fi rechiziționate bunuri și servicii aparținând operatorilor economici, instituțiilor publice, celorlalte persoane juridice și

persoanelor fizice și pot fi chemați cetățeni apți de muncă pentru prestări de servicii în interes public, în condițiile prevăzute de lege.

(2) În funcție de situația operativă, pe timpul stării de urgență sau al stării de asediu, Consiliul Suprem de Apărare a Țării poate dispune ca structuri din cadrul forțelor destinate apărării să fie trecute în trepte superioare ale capacității de luptă/operationale, inclusiv completarea cu resurse umane și materiale, conform organizării la război.

(3) La instituirea sau declararea stărilor excepționale prevăzute la alin. (1), prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, operatorii economici a căror activitate este nemijlocit legată de asigurarea resurselor necesare apărării pot fi militarizați. Nominalizarea, organizarea și funcționarea acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 20 - (1) Forțele destinate apărării vor acumula din timp de pace, în rezervele proprii, armament, tehnică de luptă și alte bunuri care să asigure îndeplinirea misiunilor ce le revin, compensarea consumurilor și a pierderilor probabile, în condițiile legii.

(2) Acumularea și înprospătarea resurselor materiale ce se constituie ca rezerve proprii, nomenclatorul și nivelurile cantitative maxime și intangibile de constituire a rezervelor proprii, precum și structura acestora pe produse se aprobă conform legii.

(3) În vederea susținerii efortului național de apărare, Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale constituie rezerve de stat și rezerve de mobilizare, constând în materii prime, materiale, echipamente și alte produse destinate intervențiilor operative pentru protecția populației, a economiei și pentru satisfacerea cererilor forțelor destinate apărării, inclusiv pentru sprijinul națiunii gazdă, potrivit legii.

(4) Înlocuirea periodică și transferul în economie a bunurilor din rezervele constituite se reglementează prin hotărâre a Guvernului.

Art. 21 - Stadiul pregătirii populației, economiei și teritoriului pentru apărare se verifică, în condițiile legii, prin exerciții și antrenamente de mobilizare de către Statul Major al Apărării împreună cu Direcția Generală Management Operațional din Ministerul Afacerilor Interne și Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, pe baza planului aprobat de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

Art. 22 - (1) Pe timpul stării de urgență, stării de asediu, stării de mobilizare sau a stării de război, operatorii economici înregistrați în România, indiferent de modul de organizare și forma de proprietate a capitalului subscris, au obligația de a executa cu prioritate contractele de furnizare/prestare a produselor, lucrărilor și serviciilor pentru apărare cuprinse în Planul de mobilizare a economiei naționale pentru apărare și comenzile de stat necesare apărării naționale, integral și în termenele stabilite prin contract.

(2) Pe timp de pace, instituțiile și autoritățile administrației publice, operatorii economici înregistrați în România, indiferent de modul de organizare și forma de proprietate a capitalului subscris, au obligația de a executa, integral și în termenele stabilite, contractele de furnizare/prestare a produselor, lucrărilor și serviciilor pentru apărare, încheiate în condițiile legii.

CAPITOLUL 3

Atribuțiile autorităților publice privind apărarea națională

Art. 23 - Parlamentul, Președintele României, Consiliul Suprem de Apărare a Țării și Guvernul României își exercită atribuțiile privind apărarea națională potrivit prevederilor constituționale și legilor țării.

Art. 24 - Guvernul României răspunde de organizarea activităților și de aplicarea măsurilor ce privesc apărarea națională și are următoarele atribuții:

a) coordonează activitatea ministerelor și a celorlalte autorități ale administrației publice pentru realizarea măsurilor de asigurare a capacității de apărare a țării și asigurării rezilienței naționale;

b) asigură alocarea și utilizarea, potrivit legii, a resurselor financiare și materiale necesare organizării, înzestrării și mobilizării forțelor destinate apărării și rezistenței, întreținerii și instruirii efectivelor, menținerii în stare de operativitate a tehnicii și armamentului, precum și realizării lucrărilor de investiții pentru apărare;

c) asigură, prin Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, aplicarea măsurilor referitoare la pregătirea economiei naționale și a teritoriului pentru apărare, și coordonează/ stabilește sarcinile și obligațiile ce revin ministerelor de resort, autoritățile administrației publice, instituțiile și operatorii economici prin Planul de mobilizare a economiei naționale pentru apărare;

d) asigură, din timp de pace, constituirea rezervelor materiale necesare pe timp de război, atât pentru nevoile apărării și protecției populației, prin alocarea corespunzătoare a resurselor financiare necesare.

e) conduce, prin prefecți, activitățile cu caracter non-militar din județe și din municipiul București;

f) coordonează activitatea ministerelor și a celorlalte autorități ale administrației publice pentru asigurarea continuității guvernării, furnizarea serviciilor esențiale și a funcțiilor principale pentru apărare și în situații de urgență.

Art. 25 - Pentru garantarea suveranității, a independenței și a unității statului, a integrității teritoriale a țării și a democrației constituționale, Ministerul Apărării Naționale:

a) analizează nevoile de apărare a țării și propune autorităților competente stabilite prin Constituție și alte legi, măsurile privind organizarea și înzestrarea armatei, realizarea capacităților militare necesare, pregătirea populației și a

teritoriului, precum și pentru creșterea rezilienței naționale la întreg spectrul de amenințări;

b) asigură pregătirea comandamentelor și instruirea efectivelor active și din rezervă, inclusiv a structurilor de rezistență armată;

c) organizează, din timp de pace, pregătirea pentru mobilizare a armatei și populației; face propuneri pentru declararea mobilizării totale sau parțiale și conduce desfășurarea acestora;

d) asigură coordonarea activităților specifice apărării a structurilor teritoriale ale instituțiilor cu atribuții în domeniul apărării și securității naționale, autorităților publice locale și operatorilor economici cu responsabilități în domeniul mobilizării prin organele militare teritoriale, care cuprind: centrele militare zonale, centrele militare județene și centrele militare ale sectoarelor municipiului București;

e) organizează din timp de pace, pregătirea premilitară a tineretului în parteneriat cu Ministerul Afacerilor Interne și autoritățile publice cu atribuții în domeniul educației;

f) organizează și conduce, din timp de pace, prin Statul Major al Apărării, executarea serviciului de luptă permanent în Armata României în scopul supravegherii, avertizării timpurii, intervenției cu forțe și mijloace și reacției imediate la riscurile și amenințările din spațiul de interes militar al României;

g) îndrumă și controlează, prin Statul Major al Apărării, împreună cu Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și în colaborare cu alte autorități abilitate, măsurile de pregătire luate de ministere, operatorii economici și instituțiile publice, în scopul realizării producției și a prestărilor de servicii pentru forțele armate, întocmirii lucrărilor de mobilizare la locul de muncă și pregătirii teritoriului pentru apărare, precum și pentru asigurarea continuității funcționării infrastructurilor strategice și furnizării resurselor și serviciilor esențiale pentru forțele de apărare și nevoile populației;

h) organizează și coordonează sistemul național de management integrat al situațiilor de criză în domeniul apărării.

Art. 26 - (1) Ministerele, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, Serviciul de Telecomunicații Speciale, Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, celelalte autorități ale administrației publice centrale răspund de executarea măsurilor de apărare a țării, fiecare în domeniul sau de activitate, potrivit legii.

(2) La declararea mobilizării și a stării de război, miniștrii de resort răspund direct de repartizarea resurselor privind: materiile prime, produsele industriale, bunurile alimentare, energia, transporturile, lucrările publice și comunicațiile. Cerințele forțelor destinate apărării se asigură cu prioritate.

Art. 27 - Autoritățile administrației publice locale, potrivit competenței, au, în timp de pace și în caz de mobilizare și de război, în raza lor teritorială, următoarele atribuții:

a) iau măsuri și creează condițiile necesare pentru îndeplinirea de către operatorii economici, instituțiile publice și persoanele fizice a dispozițiilor și măsurilor privind pregătirea populației, economiei și a teritoriului pentru apărare;

b) urmăresc și intervin pentru executarea cererilor prezentate de structurile din cadrul forțelor destinate apărării existente sau dislocate în raza lor teritorială pentru nevoile de completare a rezervelor proprii;

c) iau măsuri și creează condițiile pentru îndeplinirea măsurilor necesare pentru efectuarea de rechiziții de bunuri și servicii și chemări de persoane pentru prestări de servicii în interes public, stabilite potrivit legii;

d) întocmesc, actualizează și pun la dispoziție centrelor militare județene și ale sectoarelor municipiului București monografia economico-militară a unităților administrativ-teritoriale respective;

e) asigură centrelor militare zonale, județene și ale sectoarelor municipiului București terenurile, localurile, instalațiile de telecomunicații, dotările și fondurile necesare desfășurării activității acestora, potrivit normelor stabilite prin hotărâre a Guvernului;

f) îndeplinesc orice alte atribuții referitoare la apărarea națională, potrivit legii.

CAPITOLUL 4

Sanctiuni

Art. 28 - Nerespectarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea penală, contravențională, administrativă sau civilă, după caz.

Art. 29 - (1) Constituie contravenții, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, următoarele fapte:

a) nerespectarea dispozițiilor art. 18 privind obținerea avizului sau nerespectarea condițiilor prevăzute în aviz;

b) neîndeplinirea de către operatorii economici a obligațiilor prevăzute la art. 22;

c) împiedicarea organelor de control de a îndeplini atribuțiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei, iar cele prevăzute la alin. (1) lit. b), cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.

Art. 30 - Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către autoritățile stabilite prin hotărâre a Guvernului, emisă în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 31 - Dispozițiile prezentului capitol privitoare la contravenții se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu completările și modificările ulterioare.

CAPITOLUL 5

Dispoziții finale

Art. 32 - (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 45/1994, Legea apărării naționale a României, publicată în Monitorul Oficial nr. 172 din 7 iulie 1994;

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 355/2009 privind regimul stării de mobilizare parțială sau totală a forțelor armate și al stării de război, publicată în Monitorul Oficial nr. 805 din 25 noiembrie 2009, se modifică și va următorul cuprins: *„comandanții militari din județe, numiți de comandantul Centrului Național Militar de Comandă, pentru județele respective”*.